DIVAGAȚII...

Mi-a venit astăzi o ideie strălucită pe care v'o dau gratis. Ea este specială pentru arbitri.

Sugerasem acum câtva timp pentru reprimarea durităților în joc un semnalizator la fel ca acela al șefilor de gară; dacă nu-i adoptat, aceasta nu înseamnă că într'un viitor apropiat...

Am observat că jucătorii, în genere, cu toate lefurile „grase"

Jucătorii vor fi constrânși să plătească pe loc amenda.

pe care le primesc sunt îngrozitor de avari: încearcă numai să se îmbogățească, dar să te ferească Dumnezeu să cauți să scoți ceva dela ei. De aceia m'am gândit că ar fi bine să-i lovim la pungă. Nu vreau să spun că am descoperit America în 1940. Știm prea bine că în ce privește amenzile jucătorii au de dat uneori câteva hârtii de 1000 lei de odată, dar asta-i altceva. Chiar și d-ta cititorule ești om ca alții: cheltuești 100 lei ca să intri într'un cort și să vezi o femeie care face pe sirena sau care dă dintr'o coadă de carton; arunci cu ușurință 1000 lei ca să-ți faci un capriciu, dar te seacă la inimă ca să cheltuești 2 lei și să cumperi un ziar, iar când ești în tramvai încerci toate trucurile ca să citești ziarul vecinului. Fără să punem la socoteală că dacă el îl uită pe bancă îl bagi repede în buzunar.

Iată de ce unui footballist care a dat randament prost, care a fost descalificat sau mai știu eu ce, i-aș aplica o amendă de 1000 lei. Jucătorul ar protesta, ar țipa, ar face obstrucționism. Dar, sau președintele este dintre aceia care știu să se țină tari și atunci la sfârșitul lunii vinovatul ar primi leafa redusă, sau e din ceilalți care va spune jucătorului că la viitoarea partidă, va ști să-și merite ertarea că amenda i-a fost ridicată și așa mai departe.

Deci într'un match arbitrul, în loc să admonesteze pe cutare jucător pentru greșeli reptate asupra adversarului, l-ar chema la el și i-ar spune:

— Scoate imediat 50 lei. Ești în contravenție.

— Dar—ar obiecta jucătorul—nu am bani la mine.

— Nu ai? Rău. Ieși de pe teren și nu reintri decât după ce ți-ai achita contul față de justiție.

Jucătorul nu-și va putea relua locul până când nu va domne 50 lei și va primi o chitanță în regulă, bine înțeles timbrată.

Ce vor face suporterii?

Suporterii, bine înțeles, nu pot scoate din buzunarul lor 50 lei și atunci jucătorii vor fi siliți să aibe totdeauna bani asupra lor. Dacă într'o partidă un jucător va fi chemat de arbitru de 2 sau 3 ori, fiți siguri că Duminica viitoare el va deveni blând ca un miel, pentru că banii nu i-ar rămânea pimeni și lipsa lor ar simți-o destul de bine.

De altfel, s'ar putea face o experiență.

*

Intr'un stadion plin de lume, să zicem A. N. E. F., la un moment dat megafonul anunță:

„Atențiune, atențiune! Arbitrul partidei d. Cutare". Și alte ori adaogă: „Arbitrii de tușe d-nii X și Y"

Și după câtvea secunde apar protagoniștii: arbitrul și cei dela tușe.

Spectatorilor le este indiferent dacă arbitrul este cutare sau dacă arbitrii de tușe sunt X și Y; dar dacă, din întâmplare arbitrul face o greșeală sau o presupusă greșeală, îndată numele lui începe să circule: Cutare, cutărică (urmează numele unui animal domestic) și publicul e sigur că nu greșește pentru că arbitrul este în adevăr d. Cutare, așa l-a asigurat megafonul.

Dar dacă greșeala au făcut-o arbitrii de tușe?

Iată o întrebare hamletiană.

A făcut X sau Y?.

Publicului nu-i place să umble cu mănuși și se mulțumește să aibe la adresa vinovatului câteva din acele cuvinte pe care le întâlnim în fiecare Duminică pe arenele de football din întregul glob pământesc. 30.000 de spectatori urlă deodată: „Boule".

Dar cine este măgar?

Nimeni n'a rostit nici un nume și de aceea, în aceeași seară, fiecare arbitru de linie va spune soției sale care a ascultat matchul la radio:

„Nu, dragă: Epitetele alea nu erau pentru mine. Erau pentruălalt. In adevăr e un măgar; închipuește-ți că n'a văzut un ofside!".

Dar există și un revers al medaliei.

Consultam colecția ziarului și revăzând cronicile campionatului trecut, ochii mi-au căzut pe fraza următoare:

„...Arbitrul a anulat un goal pe care-l acordase, după semnalizarea unuia din arbitri de tușe...".

Ceeace este mai frumos e că celălalt arbitru de linie întrebat mai înainte, ridicase din umeri și socotise că e mai bine să fie de partea arbitrului de centru. Incepuse deci să se formeze o majoritate. Cu atât mai mare este, așa dar, meritul celui de al doilea arbitru, care mergând contra curentului și-a asumat deplina răspunedere. E o dovadă frumoasă de curaj și acest domn care s'a purtat ca un adevărat gentleman, cine este? Ei, un arbitru de linie oare care, d. X sau Y. Prin urmare, unul din doi uzurpă gloria celuilalt.

— Eu, eu am fost acela care i-am deschis ochii și i-am arătat adevărul, vor spune soțiilor lor.

Să fim drepți. Tot ce se face pe acest pământ are un motiv puternic: ambiția. Iată de ce socotesc că pentru ambiția fiecărui arbitru în parte, ei au dreptul să fie identificați. De ce nu le-am pune și lor câte un număr, dacă nu pe spate, cel puțin pe piept?

*

Și acum să vorbim serios.

De multe ori câte un prieten sau cunoscut s'a întrebat prin surprindere:

„Tu cu ce echipă ții?"

Totdeauna am evitat diplomatic întrebarea:

„Cine? Eu? Dragă, mie îmi place jocul frumos. Dacă văd pe Rapid într'un moment când este în formă, îmi place Rapid, dacă văd Venusul jucând englezește, îmi place Venusul; dacă văd pe Juventus evoluând ca pe vremuri, îmi place Juventus. Bine înțeles că nu pot să uit clasica Ripensia sau pe CAO de altă dată. Inchipuește-ți că am putut să mă entuziasmez și de un match între surdo-muți; dragă, pe mine mă interesează jocul frumos, ori cine l-ar face. Ai! Bine înțeles că-i altceva când joacă echipa națională: când văd culorile naționale chiar dacă joacă prost; mă înțelegi, este vorba de România, de onoarea sportivă a țării și atunci sunt dispus să închid un ochi asupra greșelilor noastre și să-i deschid pe amândoi la greșelile adversarului.

— Hai-de Ro-mâ-ni-a! Hai-de Ro-mâ-nia! strig și eu împreună cu toți ziariștii: pasiunea ne copleșește. De altfel, tu nu faci la fel?"

Și cu aceste vorbe frumoase îl zăpăcesc pe interlocutorul meu și întrebarea lui dispare.

Dar când sunt singur mi-amintesc de acest prieten și mă gândesc ce curioși sunt oamenii: toți nu știu să pună decât întrebarea asta indiscretă, cu cine ții?

Ei bine, să vă mărturisesc: am și eu o simpatie. Am simpatie pentru... Ei drăcie: „nu trebuie să ții cu nimeni..." mi-a spus directorul (e adevărat că și el ține cu... Nici asta nu pot să vă spun). Trebue să fii drept și să judeci cu seninătate". Asta-i datoria ziaristului. Grea datorie.

Gică este un băiat de bani gata. Toată săptămâna se plimba pe Cale cu mâinile în buzunar (e și asta o profesiune): Nicu face pe directorul de bancă. Șase zile pe săptămână își privește cu asprime funcționarii și cu gentilețe clienții: Mișu face pe negustorul mai mult sau mai puțin cinstit; dar Duminica...

...Duminica și Gică și Nicu și Mișu sunt în tribună și strigă cât îi ține gura: Haide Venus, haide Rapid, haide...

Fiecare încurajează echipa către care trage inima. Și când echipa lor îi răsplătește cu o acțiune frumoasă sau cu un goal, aplaudă până când își umflă palmele. In timpul acesta eu — sărman ziarist — în tribuna presei, m'am ridicat instinctiv în primul moment ca să strig, să aplaud, să urlu entuziasmul meu. Pentru că și eu am nervi și inimă ca alți oameni. Dar a trebuit să mă înfrânez imediat și să-mi mușc mâinile, mulțumindu-mă doar să dau cu cotul colegului meu care e și el în aceeași stare sufletească, dar care trebue să stea impasibil, în timp ce totul clocotește în el. Sunt un ziarist, un om imparțial. Trebue să înregistrez dar nu trebue să-mi arăt sentimentele. Dar chiar dacă am fi turnati în bronz, fiecare dintre noi ar avea echipa SA. Și seara, în redacție, comentând jocul, sunt mândru să încasez cele cinci sutare pe care am făcut prinsoare cu ceilalți colegi și pe care mi le-a adus echipa MEA.

Dar după aceia trebue să mă așez la birou și aici începe tragedia. Dacă n'aș fi ziarist cum aș scrie Am în cap tot articolul. Ce articol? Ar fi un roman. Aș face un elogiu interilor dar ce elogiu... un monument! Un goal de calibrul ăsta n'are să mai vadă

Pentru ce nu le-am pune și lor un număr frumos?...

cineva în viața lui. Face să trăești numai ca să-l fi văzut. Și apoi, bine înțeles, aș scoate în evidență gafele adversarilor...

Dar nu sunt decât un ziarist. Trebue să fiu rece și fără inimă, ca și cum n'ar exista echipa MEA...

— 10 —

(Prelucrare din limba italiană; rândurile de mai sus au apărut în „Il calcio illustrato-Milano).

„Cupa campionilor" continuă mâine la Viena cu matchul RAPID - Ferencvaros

„Competiția Campionilor", competiția de iarnă, la care participă cele mai bune formații din Croația, Ostmark și Ungaria și care a fost inaugurată acum 10 zile cu matchul Ferencvaros-Gradjanski, continuă mâine, Miercuri, la Viena.

Pe stadionul dela Hütteldorf se întâlnesc Rapid și Ferencvaros.

Rapid este în mare formă. Este suficient să amintim că în cadrul celor două matchuri de campionat, pe care le-a disputat, în cursul săptămânii trecute, a dispus de Grazer AC cu 11:1, iar de Linzer SK cu 9:0.

Ferencvaros, după ce a dispus de Gradjanski cu 6:0, alaltăeri la Zagreb a cedat aceleiași formați cu 1:3.

In luptă pentru cupă n'au rămas deci, decât cele două echipe, care se întâlnesc azi la Viena.

Dacă Rapid va reuși să câștige la scor, poate fi considerat câștigătorul competiției. Altfel, Ferencvaros are cele mai mari șanse de a intra în posesia ei.

Cele două echipe vor alinia — probabil — următoarele formații:

RAPID: Raftl — Pimperl, Sperner — Wagner I, Hofstätter, Skoumal — Fitz, Schors, Binder, Kaburek, Pesser.

BIRO

FERENCVAROS: Csikos — dr. Szoyka, Polgar — Lazar, Sarosi III, Tatrai — dr. Kalocsay, Kiss, dr. Sarosi, Finta, Gyetvai.

Când arbitrul se teme de ploae dar nu vrea totuși să oprească matchul se întâmplă uneori lucruri la care nu se putea aștepta nimeni...

In foot-ball nici o întâmplare nu este ciudată. Este unul din farmecele jocului acesta, în care totul este posibil. Ceeace s'a întâmplat însă la Jessenice, în campionatul Slovaciei, este însă o întâmplare, care poate fi totuși considerată ciudată.

Lucrurile sunt destul de simple. Intâmplarea are ca decor un stadion provincial și ca intrigă un match de foot-ball pe ploaie. Pe o ploaie torențială și atât de desagreabilă încât echipa, care era condusă cu 1-0, a cerut arbitrului să oprească matchul.

Arbitrul a refuzat. Găsea că e destul de plăcut ca matchul să se joace pe ploaie. Aceasta convingere nu l-a împiedicat totuși ca după pauză să nu mai arbitreze fugind prin zloată alături de cei 22 de jucători. Refugiindu-se afară din teren, a condus jocul de pe o movilă de pământ și de sub o umbrelă.

*

Scandalul a pornit dela un „11 metri" acordat echipei care ceruse intreruperea jocului. Culmea nenorocirii, fusese și o situație dubioasă. Cel puțin dacă judecăm după afirmația învinșilor. Portarul a plonjat dar pentru că îi sărise norul în ochi, a plonjat cu ochii închiși și în loc să prindă mingea a prins piciorul centrului atacant advers, care a plonjat și el cu capul în plasa.

Fără a se da jos după movila lui, comodul arbitru a decretat neregulamentar „11 metri". A urmat un goal și un scandal interesant în urma căruia cinci jucători ai echipei învinse au părăsit terenul în semn de protest.

Până la sfârșit, echipa „năpăstuită" a pierdut cu 4:1 și a făcut contestație.

*

Motivul contestației era destul de serios. Arbitrul condusese jocul fără a fi pe teren.

Și totuși, contestația aceasta, pe care oricare dintre noi o consideră valabilă, n'a putut fi luată în considerație pentrucă nici un articol sau alineat din regulament nu prevede că arbitrul trebuie să fie pe teren atunci când conduce un joc.

„Invinșii" au ripostat că aceasta se înțelege dela sine și nu mai era nevoe să fie precisat în mod special acest lucru la mintea omului.

Federația slovacă nu s'a pronunțat încă...

A.C.S.A va deveni A.S.F.C.

D. Vică Negulescu a vizitat terenurile din Șos. Olteniței

A. C. S. A. una din grupările cari activează în categoria I-a, a campionatului districtual, aparține primăriei sectorului de albastru.

Din câte suntem informați, ea va purta pe viitor un alt nume, A. S. F. C., asociație care a existat dar s'a desființat mai târziu.

Credem că această schimbare se va produce imediat după vacanță, urmând ca în viitorul campionat echipa să activeze sub această denumire.

*

Scriam mai de mult că d. av. Vică Negulescu, directorul footballului românesc, va vizita terenurile de football ale asociației și velodromul, pentru a constata personal de îmbunătățirile ce sunt necesare.

D-sa a făcut această vizită, dând dispoziții ca în primăvară să înceapă lucrările pentru îmbunătățiri.